



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: P. P.

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště Hradec Králové,
Slezská 839, 502 00 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 22. 2. 2021, čj. X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla námitky žalobce proti rozhodnutí orgánu I. stupně ze dne 26. 11. 2020, kterým byla žalobci zamítnuta žádost o invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně pro nesplnění podmínek dle ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „ZDP“). Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pracovní schopnost žalobce dle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Jičín ze dne 14. 10. 2020 o 10 %, což bylo potvrzeno rovněž přezkumným posudkem žalované ze dne 16. 2. 2021. Žalobce tedy nebyl shledán invalidním v žádném stupni.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě pouze stručně uvedl, že s napadeným rozhodnutím nesouhlasí a domnívá se, že není správné. Žádal prošetření, nové posouzení zdravotního stavu a přiznání invalidního důchodu.
3. Závěrem žalobce navrhl napadené rozhodnutí zrušit.

III. Jednání krajského soudu

4. Jednání krajského soudu, nařízeného na den 6. 12. 2021 se žalobce neúčastnil, jednání proběhlo v jeho nepřítomnosti, a to v souladu s ust. § 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), kdy soud ve věci jedná v nepřítomnosti řádně předvolaného účastníka řízení.
5. Krajský soud v průběhu jednání konstatoval znění posudku Posudkové komise Ministerstva práce a soc. věcí ČR v Hradci Králové, vypracovaného v souladu se zněním § 4 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, kde je uvedeno, že zdravotní stav a pracovní schopnost pro účely přezkumného řízení soudního posuzuje MPSV prostřednictvím posudkových komisí.
6. Posudková komise vypracovala posudek dne 9. 6. 2021 a zasedala ve složení posudkového lékaře, odborné lékařky z oboru psychiatrie a tajemnice. Žalobce nebyl jednání komise přítomen. Komise měla k dispozici zdravotní dokumentaci žalobce – lékařské zprávy ze dne 24. 9. 2020, 6. 3. 2020, 16. 7. 2019. Dále jako podklad sloužil rozsudek Krajského soudu ze dne 19. 9. 2012, kterým byl žalobce odsouzen na doživotí, z psychiatrického posudku zmíněného v tomto rozsudku pak vyplývá, že netrpí duševní poruchou nebo chorobou.
7. Posudková komise konstatovala, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti lze u žalobce považovat smíšenou poruchu osobnosti a stav po sebevražedném pokusu v 2004.
8. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti pak posudkový orgán určil dle kapitoly V, položka 7a) přílohy k vyhlášce č. 359/2000 Sb., na 10 %; horní hranici procentního rozpětí zvolila PK s ohledem na dlouhodobost a nutnost medikamentózní léčby. Posudková komise se vyjádřila též k bolestivému páteřovému syndromu celé páteře, přičemž tyto obtíže nedosahují ani zdaleka tíže pro přiznání invalidity. Stav lze posuzovat podle kapitoly XIII, oddílu E, pol. 1e) přílohy výše cit vyhlášky, s hodnocením 5 % snížené pracovní schopnosti. Celkově hodnotila PK stav žalobce jako lehké postižení se zhoršenou sociální adaptabilitou, zvýšenou konfliktností u anomální osobnosti se smíšenou poruchou osobnosti. Stav je korigován dlouhodobě medikací antipsychotikem, při němž je výkon trestu bez závažnějších komplikací.
9. Pověřená pracovnice žalované při jednání soudu odkázala na důkaz posudkem posudkové komise a navrhla zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Soud přezkoumal napadený výrok rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.) a konstatoval, že

závažnějších pochybení v průběhu správního řízení a v napadeném rozhodnutí žalované neshledal

11. Dle ustanovení § 39 odst. 1 ZDP platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. V odst. 2 se pak uvádí, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla
 - a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
 - b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
 - c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
12. V odst. 3 je uvedeno, že pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.
13. Odst. 4 tohoto ustanovení pak upravuje určování poklesu pracovní schopnosti, při němž se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,
 - a) zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,
 - b) zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,
 - c) zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,
 - d) schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,
 - e) schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 % a nejvíce o 69 %,
 - f) v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.
14. Další odstavce tohoto ustanovení pak upravují to, že za zdravotní postižení se pro účely posouzení poklesu pracovní schopnosti považuje soubor všech funkčních poruch, které s ním souvisejí, za stabilizovaný zdravotní stav se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení. Pojištěnec je pak adaptován na své zdravotní postižení, jestliže nabyl, popřípadě znovu nabyl schopnosti a dovednosti, které mu spolu se zachovanými tělesnými, smyslovými a duševními schopnostmi umožňují vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se určuje v celých číslech.

15. Pro úplnost je třeba zopakovat, že v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží, je určeno za rozhodující příčinu zdravotní postižení nejzávažnější (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce.
16. Jak opakovaně judikuje Nejvyšší správní soud, rozhodnutí správního orgánu o nároku na invalidní důchod je závislé zejména na odborném lékařském posouzení. Při přezkumu takového rozhodnutí posuzuje soud, zda závěry posudku vycházejí z dosaženého stavu vědeckého poznání, jsou opřeny o řádně zjištěné a pro věc relevantní skutečnosti a jsou prosty iracionality či chyb v úsudku. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzovaného byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jím tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy.
17. V případě žalobce krajský soud považoval po přezkoumání a projednání věci posouzení jeho zdravotního stavu PK MPSV za objektivní, podklady za dostatečné a posudek i řádně odůvodněný. PK čerpala z dostatečných podkladů, které konstatovaly zdravotní obtíže žalobce. Žalobce sám nespecifikoval, proč považuje napadené rozhodnutí za nesprávné, ani neuvedl, jaké jeho konkrétní zdravotní obtíže by měly vést k přiznání invalidního důchodu. V příloze vyhlášky č. 359/2000 Sb., je v kapitole V, pol. 7a) popsáno lehké postižení, charakterizované stavy se zhoršenou sociální adaptabilitou, zvýšenou konfliktností, dysharmonickými postoji a chováním, s narušením vztahů a společenské komunikace nebo osobnosti anomální, akcentované. Takové hodnocení dle názoru soudu plně koreluje s lékařskými zprávami žalobce i s vypracovanými posudky.
18. Krajský soud proto považoval posudek PK i dřívější posouzení ve stávajícím správním řízení, které vedlo k vydání žalobou napadeného rozhodnutí a konstatovalo míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 10 % za správné a odpovídající zákonu o důchodovém pojištění i vyhlášce o posuzování invalidity.

V. Závěr a náklady řízení

19. S ohledem na shora uvedené následně krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl ve smyslu ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s.
20. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a z obsahu správního spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad rámec běžné úřední činnosti vznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li

poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 6. prosinec 2021

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně